

тивали на вътрѣ въ Добруджа; турцитѣ бързали да бѣгатъ и заминавали задъ линията на желѣзницата Черна-вода-Кюстенджа. Турцитѣ оставили Тулча, Исакча, Хърсово, както Мачинъ, и рускитѣ войски ги завзели безъ грѣмване на пушка. Българското население въ Добруджа първо почувствovalo добринитѣ на освобождението. То посрѣщало на всѣкаде освободителитѣ съ тържества и празници слѣдували деня на идванѣто на рускитѣ гости.

V.

ПРЕМИНАВАНѢТО ВЪ СВИШТОВЪ.

Дѣйствиа за измамване Турцитѣ. — Шестъ рейси. — Първий Ешелонъ. — Турския кордонъ открива огнь. — Руската батарея изъ Зимница. — Бой при воденицата на Текиръ-дере. — Командата на Драгомировъ. — Земањето на Свиштовския рѣтъ. — Резултати отъ бой. — Царя въ Свиштовъ.

На 12 Юния на длѣжъ по цѣлия лѣвъ брѣгъ на Дунава загърмѣли рускитѣ топове, — предвзвѣстници на знаменитото събитие. Три дни, отъ Калафатъ до Олтеница, отъ руска страна, — и отъ Видинъ до Тутраканъ, отъ турска, происхождали непрестанни топовни гърмежи и бомбардировки. Въ нѣкои градове пламнѣли пожари, здания сж рушили подъ ударитѣ на бомбитѣ, не малко солдати бивали ранявани въ тѣзи перестрѣлки. Въ Турно-Мжгурели сж поченжли ужка сериозни приготовления за преминаване и всѣки помислилъ, че Никополь е първия градъ въ България, дѣто ще са яви освободителската войска.

Главно командующия Велики Князь повѣрилъ тайната за преминаванѣто само одному: командиру отъ 8-й корпусъ генералу Ф. Ф. Радецкому. Тѣзи тайна са пазила твърдѣ много и никой не са усѣщаль, че Свиштовъ е избранъ за пунктъ на преминаване.